

(Прес, 1. 9. 2015)

У настојању да зауставе „опадање америчке моћи“, те да и 21. као и претходни буде „амерички вијек“ , САД су покренуле серију џумбуса на разним котама глобализованог свијета. Ако већ не могу да спријече пад властите моћи, Сједињене Државе су, изгледа, одлучиле да све остале учине још немоћнијим и тако задрже предност једине суперсиле. Класични државни удари и војне интервенције обогаћени су најприје тзв. ненасилним револуцијама, а сада, ево, и сеобама народа.

Баш сам се питао какав ли је био смисао „арапског прољећа“ у Египту, у коме је на крају приче остао исти режим само је умјесто Мубарака засјео брат близанац Сиси. Нафта зна да удари у главу арапским лидерима па постану непослушни, али Египат нема нафту. А онда сам схватио да је резултат у томе што што су, уз помоћ привремене демократије, водећи исламисти намамљени из илегале у јавност, те похватани по трговима и потрпани у кавезе.

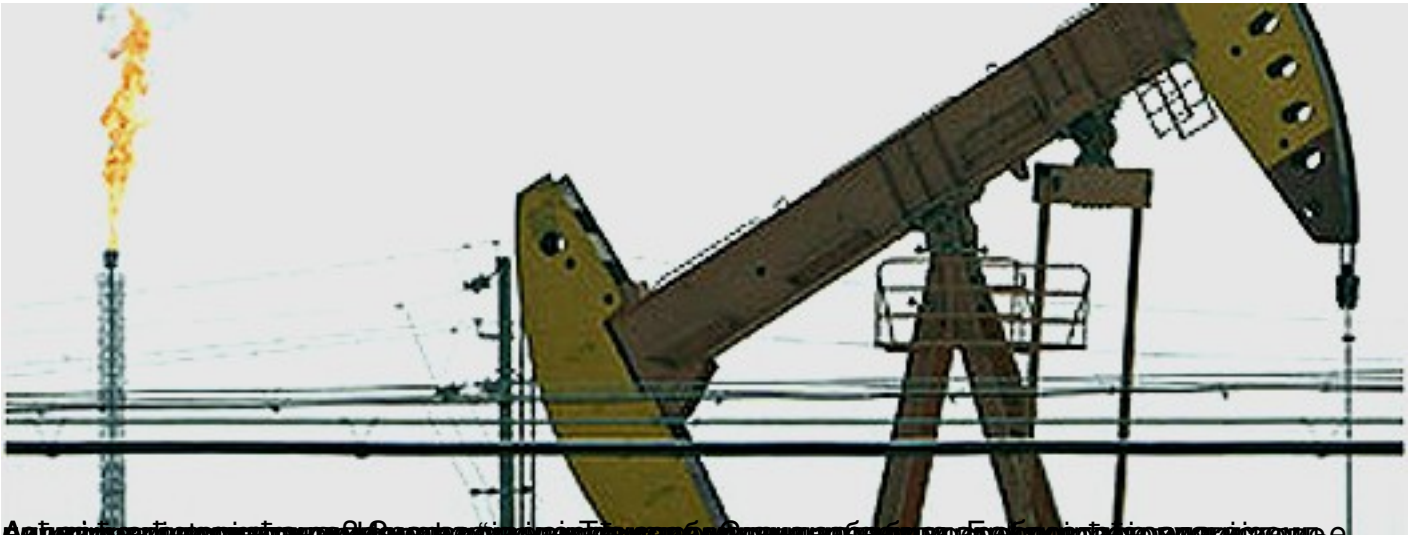
Сеоба народа као пројекат

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 02 септембар 2015 21:41

Сеоба народа као пројекат

Пише: Ненад Кеџмановић
среда, 02 септембар 2015 21:41

Сеоба народа као пројекат

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 02 септембар 2015 21:41

